

«خودم رفته رفته با این هنر آشنا شدم

جالب اینجاست که فرهاد برای یادگیری گرافیتی، آموزشی ندیده؛ یعنی کلاسی نرفته است. او می گوید: «برای آموزش این هنر، کلاسی وجود ندارد و اگر هم باشد، به صورت زیرزمینی فعالیت می کنند.»

او، خودش علاقه و توانایی اش را شناخته و پیگیری کرده است و حالا دارد از آن لذت می برد؛ «قبل تر سیاه قلم کار می کردم. پیش دوستان و آشناهایی که کار می کردند، می نشستیم و نگاه می کردم و سعی می کردم از آن ها بیاموزم. ۱۴ سال که شد، در فیلم ها و موزیک های خارجی با گرافیتی آشنا شدم. در موردش تحقیق کردم و خواندم. سبک هایش را دیدم و سعی کردم بیشتر با این هنر آشنا شوم اما چون گرافیتی بیشتر بر مبنای خلاقیت به خرج دادن است، من زیاد از یک سبک پیروی نمی کنم. دوست دارم هر کار با کار قبلی تفاوت داشته باشد.»

فرهاد حالا از علاقه اش به نقاشی روی پیکر شهر این گونه می گوید: «خیلی دوست دارم روی دیوارهای شهر کار کنم اما چیز جافتاده ای نیست. اگر بخواهم در سطح شهر کار کنم، باید مجوز شهرداری باشد. مجوز هم بدهند، باید طبق چهار چوبی که تعیین می کنند، کار کنم.»

«پیش به سوی روزهای بهتر

پایان بخش گزارش می شود صحبت های یکی دیگر از بچه های گروه. مصطفی رجایی در واقع مسئولیت بخش عکاسی و مدیریت وبسایت مجموعه را برعهده دارد. او می گوید: «بخش عکاسی را هم در زیر مجموعه بخش هنر به فعالیت های گروه نور امید اضافه کرده ایم و تا به حال دو کارگاه آموزشی نیز برای علاقه مندان برگزار شده است، ولی برای آینده قطعاً برنامه های بیشتر و بهتری را مدنظر داریم.» او اضافه می کند: «این گالری متعلق به استاد جعفری است. او اینجا را برای انجام فعالیت ها در اختیارمان گذاشته و برای فعالیت گالری به صورت رسمی مجوز هم گرفته است که این امر، خودش نوید شروع اتفاق های بهتری را می دهد.»

مهم ترین هدفم این بود که مردم با هنر گرافیتی آشنا شوند

گپ و گفت با چند تن از بچه هایی که در گروه هنری «نور امید» فعالیت می کنند

نور امیدی در گلشهر

محبوبه عظیم زاده - گلشهر نبش شهید شفیعی ۲، کالری اندیشه. اینجا باتوق یک عده جوان در چه یک و اهل ذوق است: جوانانی که از بین راه های بی شمار پیش رویشان، مسیر جذاب اما سخت هنر و هنرمند بودن را برگزیده اند. دغدغه داشته اند، به فکر اعتلای فرهنگ و هنر مملکتشان والبته کشوری که در آن ساکن هستند، بوده اند. خودشان به خودشان کمک کرده اند و حالا، تقریباً دو سال بعد از تشکیل گروهی به نام نور امید، دارند آهسته اما پیوسته مسیر روبه صعودشان را همچنان با امید و انگیزه می پیمایند.

«موسیقی، عکاسی و گرافیتی

امید نوری، مؤسس و در واقع مدیر گروه نور امید است. او با وجود سن کمی که دارد، از بنیان گذاران اپرا در افغانستان محسوب می شود و اولین خواننده اپرای افغانستان است. امیر حمزه، برادر کوچک او، یکی دیگر از افرادی است که گروه را مدیریت می کند. وی می گوید: «نور امید حدود دو سال پیش راه افتاد. تمرکز اصلی اش بر موسیقی بود اما تصمیم گرفتیم بخش های دیگری را هم به فعالیت هایمان اضافه کنیم؛ مثل عکاسی و گرافیتی.» نور امیدی ها وبسایتی هم به همین نام در فضای مجازی دارند که ریز برنامه ها و فعالیت هایشان را در آن اطلاع رسانی می کنند. امیر حمزه می گوید که این وبسایت، نخستین وبسایت اخبار موسیقی فارسی زبانان بوده است.

«معجزه سوچی با گروه کر اتفاق افتاد

یک قسمت مهم از فعالیت هایی که نور امید به آن می پردازد، گروه کر مجموعه است؛ گروهی که فعالیتش را قبل از سایر بخش ها شروع کرد و در زمان کوتاهی توانست کارنامه پرباری را برای خودش دست و پا کند. این بچه ها علاوه بر اینکه در کلی از همایش ها و برنامه های داخل کشور برای اجرای برنامه دعوت شده اند، توانسته اند در مسابقه بین المللی بازی های جهانی کر که سال ۲۰۱۶ در روسیه برگزار شد، نیز شرکت کنند و لقب معجزه سوچی (شهر محل برگزاری مسابقه) را دریافت کنند. نور امید اولین و تنها نماینده افغانستان در این رقابت بود. امیر حمزه درباره هدف تشکیل این گروه می گوید: «چیزی که از ابتدا مدنظر ما بوده است، پیشرفت موسیقی افغانستان است. در واقع موسیقی کلاسیک، به زبان دیگر می توانم بگویم که هدف ما آشنا کردن مردم با موسیقی کلاسیک است؛ چون فقدان یک موسیقی علمی و کلاسیک، همیشه در افغانستان حس شده است.»

جالب اینکه به جز زبان فارسی و البته لهجه دری آن، به زبان های دیگری از جمله ایتالیایی و آلمانی هم کار کرده اند. با یک جست و جوی کوچک در اینترنت، نمونه برنامه های بچه ها به راحتی در دسترس است.

«گرافیتی؛ هنری برای انعکاس ناهنجاری ها و مشکلات

احتمالاً در نگاه اول، خیلی عجیب و غریب به نظر می رسد. شاید به جز یک مشت خط خطی رنگارنگ، به انضمام یکی دو حرف و کلمه که خودشان را در دل رنگ ها پنهان کرده اند، چیز دیگری به چشم نیاید اما این فقط ظاهر قضیه است. گرافیتی از آن هنر هایی است که در پس پرده، هزاران حرف برای گفتن دارد. فرهاد رحیمی که دارد در همین مجموعه گرافیتی کار می کند، درباره این هنر می گوید: «گرافیتی، هنر تلفیق مجموعه ای افکار و مفاهیم است که به ذهن فرد می رسد. در واقع بیشتر تابع ذهن خود طرف است و خلاقیت در آن نقش خیلی پررنگی دارد. این هنر سعی می کند ناهنجاری ها و مشکلاتی را که در دنیا و جامعه وجود دارد، نمایان کند. شاید بتوان گفت قدمتش بر می گردد به دوران غار نشینی و همان شمایی که انسان های آن دوره روی دیوار های می کشیدند اما در حال حاضر دیگر فقط شامل دیوار نویسی نیست؛ هنر مند های خارجی حتی روی سطوح زباله و لباس هم کار می کنند.»

«به دنبال این بودم که مردم بیشتر با گرافیتی آشنا شوند

فرهاد ۱۸ سال دارد. همین چند روز گذشته نمایشگاهی را در گالری اندیشه برگزار کرد که با استقبال فراوانی هم روبه رو شد. او می گوید: «۵۰ تا اثر بود. کار هایی که در مدت چهار سال به صورت حرفه ای انجام دادم. ایده برپایی نمایشگاه را استاد نوری داد. نمایشگاه موضوعی نبود. مهم ترین هدفم این بود که مردم با هنر گرافیتی آشنا شوند. متأسفانه گرافیتی هنر شناخته شده ای نیست و اکثر مردم خیلی خوب با آن کنار نمی آیند.» و دلیل این اتفاق را این گونه توضیح می دهد: «به خاطر اینکه برای خیلی ها خوب جانفته است و تنها تصورشان از گرافیتی، خط خطی هایی است که روی درو دیوار ها به چشمشان می خورد.» فرهاد از باز خوردهایی که از برپایی نمایشگاهش گرفته است، راضی است و می گوید: «فکر نمی کردم این قدر واکنش مثبت دریافت کنم. رادیو دری و شبکه تمدن افغانستان هم نمایشگاهم را پوشش دادند.»